DZIENNIK URZĘDOWY
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

WARSZAWA, dnia 1 maja 1961 r. Nr 2 Poz. 9-15

TREŚĆ:

9.

ZARZĄDZENIE Nr 44
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 6 marca 1961 r.

w sprawie poprawy organizacji pracy transportu samochodowego oraz zasad wynagradzania i czasu pracy pracowników samochodowych w jednostkach nadzorowanych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

Na podstawie § 1 ust. 1, § 2 ust. 2.3 § 3 ust. 4, §§ 7, 13, 26 i 35 uchwały nr 283a Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1960 r. w sprawie poprawy organizacji pracy transportu samochodowego oraz zasad wynagradzania i czasu pracy pracowników samochodowych (M. P. nr 67, poz. 317) oraz § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. nr 38, poz. 224) — zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Zarządzenie normuje zasady wynagradzania i czasu pracy pracowników samochodowych zatrudnionych w:
   1) Zjednoczeniu Przemysłu Sprzętu Sportowego,
   2) przedsiębiorstwach i zakładach budżetowych podporządkowanych Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki,
   3) przedsiębiorstwach i zakładach budżetowych podporządkowanych prezydiom rad narodowych a nadzorowanych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki,
   4) przedsiębiorstwach organizacji społecznych nadzorowanych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki,
   5) spółdzielniach turystycznych

   — zwanych ogólnie jednostkami organizacyjnymi.

§ 2.

1. Pracownikami samochodowymi w rozumieniu zarządzenia są:
   1) kierowcy i pomocnicy kierowców pojazdów mechanicznych,

2) dyspozytorzy taboru samochodowego,

3) robotnicy pomocniczych warsztatów samochodowych (stacji obsługi).

2. Do pracowników samochodowych stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy o czasie pracy i opłacaniu godzin nadliczbowych.

2. Do czasu pracy kierowców i pomocników kierowców wlicza się czas zużyty na obsługę codzienną pojazdu mechanicznego.

§ 3.

1. Realizacja przedsięwzięć organizacyjnych zmierzających do usprawnienia pracy transportu samochodowego oraz zmniejszenia faktycznego czasu pracy kierowców pojazdów mechanicznych i ich pomocników powinna nastąpić równolegle z wprowadzeniem zasad wynagradzania określonych w niniejszym zarządzeniu.

2. Dla realizacji zasad określonych w ust. 1 zobowiązuje się dyrektorów (kierowników) jednostek organizacyjnych do:

1) skupienia dyspozycji pojazdami mechanicznymi w jednej komórce organizacyjnej,

2) zabezpieczenia prawidłowej dokumentacji eksploatacji pojazdów mechanicznych, czasu pracy kierowców oraz innych danych niezbędnych do obliczenia zarobków i zapewnienia należytej kontroli pracy transportu samochodowego,

3) dokonywania systematycznej analizy kontroli właściwego wykorzystania pracy transportu samochodowego,

4) korzystania przez pracowników jednostek organizacyjnych w większej mierze ze środków publicznej lokomocji.

§ 4.

1. Wprowadza się zasady wynagradzania:

1) kierowców i pomocników kierowców samochodów ciężarowych (autobusów), stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia,

2) kierowców samochodów osobowych, stanowiące załącznik nr 2 do zarządzenia,

3) dyspozytorów taboru samochodowego, stanowiące załącznik nr 3 do zarządzenia,

4) robotników zatrudnionych w pomocniczych warsztatach pojazdów mechanicznych (stacjach obsługi), stanowiące załącznik nr 4 do zarządzenia.

2. Kierowcom i pomocnikom kierowców samochodów ciężarowych (autobusów) oraz kierowcom samochodów osobowych, zwanych ogólnie kierowcami, przysługuje, poza wynagrodzeniem określonym w załącznikach nr 1 i 2 do zarządzenia, premia za:

1) oszczędność paliwa płynnego zgodnie z zasadami stanowiącymi załącznik nr 5 do zarządzenia,

2) zdanie opon nadających się do użytku w trakcji konnej lub do bieżnikowania, zgodnie z zasadami stanowiącymi załącznik nr 6 do zarządzenia,

3) osiągnięcie normy przed naprawą główną, zgodnie z zasadami stanowiącymi załącznik nr 7 do zarządzenia.

§ 5.

1. Czas pracy kierowców samochodów ciężarowych (autobusów) nie powinien przekraczać średnio w ciągu roku 225 godzin miesięcznie.

2. Czas pracy, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje czasu przeznaczonego na obsługę codzienną pojazdów mechanicznych.

§ 6.

Tracą moc w zakresie unormowanym zarządzeniem dotychczasowe zasady wynagradzania pracowników samochodowych w jednostkch nadzorowanych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1961 roku.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

wz. (—) Jan Zajdel

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 44 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 6 marca 1961 r.

ZASADY WYNAGRADZANIA KIEROWCÓW I POMOCNIKÓW KIEROWCÓW SAMOCHODÓW CIĘŻAROWYCH (AUTOBUSÓW)

1. Wynagrodzenie zasadnicze.

§ 1.

Kierowcom i pomocnikom samochodów ciężarowych oraz autobusów, zwanych dalej kierowcami i pomocnikami kierowców, za każdą godzinę pracy przysługuje wynagrodzenie zgodnie z tabelą stawek wynagrodzenia zasadniczego oraz tabelą zaszeregowań.

Tabela stawek wynagrodzenia zasadniczego kierowców i pomocników kierowców.

Grupa płac	stawka w zł za 1 godzinę
I	5,50
II	4,80
III	4,00
IV	3,50

Tabela zaszeregowania kierowców i pomocników kierowców.

Lp.	Funkcja i warunki	Grupa płac
1.	Kierowcy, o ile spełniają jednocześnie następujące warunki:	
	a) posiadają pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych I kategorii,	I
	b) posiadają kwalifikacje montera co najmniej IV kategorii taryfikatora kwalifikacyjnego transportu drogowego i lotniczego	I
	c) mają co najmniej 5-cio letni staż pracy na pojeździe samochodowym,	I
	d) prowadzą autobusy, pojazdy ciężarowe o ładowności łącznie z przyczepami co najmniej 5 ton lub pojazdy specjalne	I
2.	Kierowcy, którzy posiadają pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych pierwszej kategorii oraz w dniu wejścia w życie niniejszych zasad byli zaszeregowani do 1 grupy płac co najmniej od pół roku	I
3.	Kierowcy, o ile spełniają następujące warunki:	
	a) posiadają pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych II kategorii, co najmniej 3-letni staż pracy na pojeździe samochodowym oraz prowadzą autobusy, pojazdy ciężarowe (bez względu na ładowność) lub specjalne, bądź,	II
	b) posiadają pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych I kategorii a nie odpowiadają w pełni warunkom określonym dla pierwszej grupy płac	II
4.	Kierowcy, którzy nie spełniają warunków określonych pod lp. 1, 2 i 3	III
5.	Pomocnicy kierowców	IV

2. **Dodatek za prowadzenie niektórych pojazdów mechanicznych**

§ 2.

1. Kierowcom za każdą godzinę pracy przysługuje dodatek do stawki wynagrodzenia zasadniczego za prowadzenie niektórych pojazdów mechanicznych w następującej wysokości:

Lp.	Rodzaj pojazdu mechanicznego	Wysok. dodatku za 1 godz. pracy w zł
1.	Mikrobus	0,50
2.	Pojazd o ładowności od 3,5 do 5 ton	0,50
3.	Ciągnik bez przyczepy lub z jedną przyczepą, pojazd o ładowności powyżej 5 ton	1,50
4.	Autobus lub pojazd specjalny (pogotowie techniczne, samochód warsztatowy)	1,50

2. Za pracę z przyczepami na pojazdach określonych w ust. 1 dodatek przysługujący kierowcom zwiększa się o 0,50 zł za każdą przyczepę z tym, że łącznie dodatek z tego tytułu nie może przekroczyć zł 1,50.
3. Pomocnikom kierowców za każdą godzinę pracy na pojazdach o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje dodatek do stawki wynagrodzenia zasadniczego w wysokości 0,50 zł.

3. **Premie indywidualne.**

§ 3.

Kierowcom poza wynagrodzeniem zasadniczym może być przyznawana premia indywidualna w wysokości do 25% wynagrodzenia zasadniczego (§ 1) wraz z dodatkiem za prowadzenie niektórych pojazdów mechanicznych (§ 2).

§ 4.

Pomocnikom kierowców może być przyznawana premia nie przekraczająca 50% premii przyznanej kierowcy z którym pomocnik współpracuje, pod warunkiem należytego wywiązywania się z obowiązków służbowych.

§ 5.

Na wypłatę premii indywidualnej tworzy się fundusz w wysokości do 20% płac zasadniczych kierowców i pomocników kierowców, liczonych łącznie z dodatkami za prowadzenie niektórych pojazdów mechanicznych (§ 2).

§ 6.

1. Wysokość premii indywidualnej kierowcy uzależniona jest od:
   1) przestrzegania dyscypliny pracy i harmonogramu pracy,
   2) przestrzegania przepisów ruchu drogowego i punktualności jazdy,
   3) dbałości o stan techniczny pojazdu i o jego wygląd.
   4) poprawnego stosunku do dysponentów pojazdów,
   5) braku skarg na niewłaściwe wykonywanie obowiązków służbowych.
2. Kierownik zakładu pracy może w porozumieniu z radą zakładową opracować bardziej szczegółowy regulamin premiowania.

§ 7.

Podziału kwot premii indywidualnej dokonuje kierownik zakładu w porozumieniu z radą zakładową.

4. **Wynagrodzenie w okresie naprawy głównej i średniej**

§ 8.

1. W okresie naprawy głównej i średniej kierowca i pomocnik kierowcy otrzymują tylko wynagrodzenie według stawki wynagrodzenia zasadniczego (§ 1).

2. Jeżeli kierowca lub pomocnik kierowcy jest bezpośrednio zatrudniony w pełnym wymiarze godzin pracy przy naprawie głównej lub średniej, może otrzymać premię zgodnie z zasadami premiowania pracowników warsztatowych, nie większą jednak niż w wysokości do 35% wynagrodzenia zasadniczego.

5. Wynagrodzenie za prowadzenie pojazdów samochodowych napędzanych gazem.

§ 9.

Kierowcom i pomocnikom kierowców przysługuje za jazdę na pojazdach samochodowych napędzanych gazem dodatek w wysokości 8 gr za każdy przejechany kilometr.

6. Wynagrodzenie za pracę nocną.

§ 10.

Za normalną pracę nocną przysługuje wynagrodzenie z dodatkiem w wysokości 10% stawki wynagrodzenia zasadniczego (§ 1) wraz z przysługującym dodatkiem za prowadzenie niektórych pojazdów mechanicznych (§ 2).

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 44 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 6 marca 1961 r.

ZASADY WYNAGRADZANIA KIEROWCÓW SAMOCHODÓW OSOBOWYCH

1. Wynagrodzenie zasadnicze.

§ 1.

Kierowcom samochodów osobowych za każdą godzinę pracy przysługuje wynagrodzenie zgodnie z tabelą stawek wynagrodzenia zasadniczego oraz tabelą zaszeregowań.

Tabela stawek wynagrodzenia zasadniczego kierowców samochodów osobowych.

Grupa płac	stawka w zł za 1 godz.
I	5,50
II	4,80
III	4,00

Tabela zaszeregowania kierowców samochodów osobowych

Lp.	Funkcja i warunki	Grupa płac
1.	Kierowcy, którzy mają pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych I kategorii jeżeli:	
	a) w dniu wejścia w życie zarządzenia byli zaszeregowani do I grupy płac co najmniej od roku, bądź	I
	b) ze względu na stan zdrowia zostali przeniesieni z pojazdu ciężarowego lub pojazdu specjalnego na samochód osobowy, pod warunkiem przepracowania na wymienionych rodzajach pojazdów co najmniej 10 lat	I
2.	Kierowcy, którzy posiadają pozwolenie na prowadzenie pojazdów I kategorii	II
3.	Kierowcy, którzy nie spełniają warunków określonych pod lp. 1 i 2	III

§ 2.

1. Obok wynagrodzenia zasadniczego kierowcom zatrudnionym w Przedsiębiorstwie „Totalizator Sportowy", z tytułu ładowania i wyładowywania worków z kuponami — przysługuje dodatek w wysokości do 10 zł dziennie.

2. Szczegółowe zasady przyznania wynagrodzenia za dodatkowe czynności, o których mowa w ust. 1 ustali dyrektor przedsiębiorstwa „Totalizator Sportowy" i przedłoży do zatwierdzenia przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Wynagrodzenie w okresie naprawy głównej i średniej.

§ 3.

1. W okresie naprawy głównej i średniej kierowca otrzymuje wynagrodzenie według stawki wynagrodzenia zasadniczego.

2. Jeżeli kierowca jest bezpośrednio zatrudniony w pełnym wymiarze godzin pracy przy naprawie głównej lub średniej, może otrzymać premię zgodnie z zasadami premiowania pracowników warsztatowych, nie wyższą jednak niż w wysokości do 35% wynagrodzenia zasadniczego.

3. Wynagrodzenie za pracę nocną.

§ 4.

Za normalną pracę nocną przysługuje wynagrodzenie z dodatkiem w wysokości 10% stawki wynagrodzenia zasadniczego.

Załącznik nr 3 do zarządzenia nr 44 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 6 marca 1961 r.

ZASADY WYNAGRADZANIA DYSPOZYTORÓW TABORU SAMOCHODOWEGO

1. Wynagrodzenie zasadnicze

§ 1.

Pracownikom, kierującym bezpośrednio pracą taboru samochodowego, zatrudnionym na stanowiskach objętych poniższą tabelą, zwanym w dalszym ciągu dyspozytorami, przysługuje, w zależności od liczby pojazdów mechanicznych, miesięczne wynagrodzenie zasadnicze zgodnie z poniższą tabelą płac:

Ilość pojazdów mechanicznych	Kierownik warsztatu pomocnicz. stacji obsługi	Starszy dyspozytor	Dyspozytor, zastępca kierownika warsztatu pomocnicz. stacji obsługi	Kierownik garażu	Kontroler techniczny
do 25 pojazdów mechanicznych	900—1300	—	800—1200	800—1100	800—1200
25 do 50 pojazdów mechanicznych	1000—1500	—	900—1300	900—1200	900—1300
51 do 100 pojazdów mechanicznych	1200—1700	1200—1700	1000—1400	1000—1300	1000—1400
101 do 150 pojazdów mechanicznych	1400—1900	1400—1900	1100—1600	—	1100—1600
powyżej 150 pojazdów mechanicznych	1500—2000	1500—2000	1500—1800	—	1100—1600

2. **Premie indywidualne.**

§ 2.

Dyspozytorzy mogą otrzymać premię indywidualną w wysokości do 40% stawki wynagrodzenia zasadniczego.

§ 3.

1. Wysokość premii dla dyspozytora uzależniona jest od stopnia wykorzystania liczby godzin nadliczbowych kierowców i pomocników kierowców planowanej na dany miesiąc.

2. Premia indywidualna może wynosić:

   1) za utrzymanie się w limicie godzin nadliczbowych do 30%,

   2) za każde 2% obniżenia godzin nadliczbowych premia wzrasta o 1% — maksymalnie do 40%,

   3) w przypadku przekroczenia limitu godzin nadliczbowych premia ulega obniżeniu o 1% za każdy 1% przekroczenia.

3. Warunkami, od których powinna być uzależniona wysokość indywidualnej premii dla dyspozytorów, są:

   1) nie przekroczenie przez kierowców i ich pomocników ustalonego limitu godzin nadliczbowych,

   2) pełne wykorzystanie pojazdów pod względem eksploatacyjnym przez racjonalne planowanie przewozów i dyspozycji pojazdów,

   3) terminowe przydzielanie pojazdów do dyspozycji użytkowników,

   4) prawidłowa weryfikacja kart drogowych i innych dokumentów eksploatacyjno-przewozowych.

§ 4.

Kierownik zakładu może w porozumieniu z radą zakładową opracować bardziej szczegółowe regulaminy premiowania.

§ 5.

W jednostkach organizacyjnych świadczących usługi turystyczne, pracownicy kierujący pracą taboru samochodowego mogą być za zgodą GKKFiT zatrudnieni na stanowiskach przewidzianych dla danej jednostki organizacyjnej, o ile pełnią dodatkowe funkcje (akwizycja, kalkulacje itp.), nie wchodzące do zakresu czynności dyspozytora.

Załącznik nr 4 do zarządzenia nr 44 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 6 marca 1961 r.

ZASADY WYNAGRADZANIA ROBOTNIKÓW ZATRUDNIONYCH W POMOCNICZYCH WARSZTATACH POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH (stacjach obsługi)

1. **Wynagrodzenie zasadnicze**

§ 1.

Robotnikom zatrudnionym w pomocniczych warsztatach pojazdów samochodowych (stacjach obsługi) za każdą godzinę pracy przysługuje wynagrodzenie zgodnie z tabelą stawek wynagrodzenia zasadniczego oraz tabelą zaszeregowań.

Tabela stawek wynagrodzenia zasadniczego robotników zatrudnionych w pomocniczych warsztatach pojazdów samochodowych.

Grupa płac	stawka w zł za 1 godz.
VIII	7,20
VII	6,45
VI	5,75
V	5,10
IV	4,55
III	4,05
II	3,60
I	3,20

Tabela zaszeregowania robotników zatrudnionych w pomocniczych warsztatach pojazdów samochodowych:

Lp.	Nazwa specjalności	Grupa zaszer.
1.	Blacharz nadwoziowy	IV—VIII
2.	Elektromonter samochodowy	IV—VIII
3.	Kowal samochodowy	V—VII
4.	Lakiernik samochodowy	VI—VIII
5.	Monter podwoziowy	III—VII
6.	Monter samochodowy	VI—VIII
7.	Monter silnikowy	IV—VIII
8.	Monter zespołów	III—VII
9.	Palacz	III—V
10.	Spawacz	V—VII
11.	Stolarz nadwoziowy	V—VII
12.	Ślusarz samochodowy	V—VII
13.	Tapicer samochodowy	V—VI
14.	Tokarz	IV—VIII
15.	Wulkanizator	IV—VIII
16.	Zmywacz samochodów	III
17.	Pomoc fachowa	II—III
18.	Dozorca	I—II
19.	Sprzątaczka	I

2. Przy zaszeregowywaniu robotników do poszczególnych grup wynagrodzenia należy posługiwać się taryfikatorem kwalifikacyjnym transportu drogowego i lotniczego (cz. IV — remont i obsługa taboru samochodowego).

§ 2.

Robotnicy pełniący funkcję brygadzistów, tj. kierujący i nadzorujący pracą co najmniej trzech robotników — otrzymują dodatek w wysokości 10% wynagrodzenia zasadniczego.

2. **Premia indywidualna.**

§ 3.

Dla celów premiowania robotników w wyodrębnionych pomocniczych warsztatach samochodowych tworzy się fundusz premiowy, który nie może przekraczać 60% płac zasadniczych robotników, zatrudnionych w poszczególnych warsztatach pojazdów samochodowych.

§ 4.

1. Robotnicy pomocniczych warsztatów samochodowych mogą otrzymywać w ramach funduszu premiowego premie indywidualne w wysokości do 80% wynagrodzenia zasadniczego, z wyjątkiem dozorców i sprzątaczek.

2. Wysokość premii uzależnia się od:

1) przestrzegania dyscypliny pracy,
2) terminowego wykonania napraw,
3) jakościowo dobrego wykonania napraw,
4) przestrzegania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy,
5) właściwego stosunku do mienia społecznego (narzędzi oraz materiałów używanych przy przeprowadzaniu napraw).

§ 5.

Kierownik zakładu może w porozumieniu z radą zakładową opracować bardziej szczegółowe regulaminy premiowania.

3. **Dodatek za pracę w warunkach szkodliwych i uciążliwych dla zdrowia.**

§ 6.

1. Robotnikom pomocniczych warsztatów samochodowych wykonujących pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych przysługuje dodatek w następującej wysokości:

Grupa I — dodatek w wysokości 0,25 zł za godzinę przysługuje przy wykonywaniu następujących prac:

a) mycie detali w benzynie, olejach gazowych, nafcie, acetonie, spirytusie — przy zatrudnieniu bez przerwy w ciągu dnia pracy,
b) czyszczenie ręczne (płukanie) zbiorników paliwa,
c) obsługa automatów chłodzonych olejami lub emulsją przy szczególnie drażniących chłodziwach (w tym przypadku dodatek może być wypłacony tylko w wyjątkowych okolicznościach po uprzednim każdorazowym uzyskaniu opinii wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej),
d) prace monterskie przy naprawach i przeglądach instalacji doprowadzających gaz w samochodach zgazyfikowanych,
e) ładowanie akumulatorów,
f) destylowanie elektrolitów,

g) przygotowywanie, nalewanie i nasycanie elektrolitem (elektroliter) przy produkcji ogniw i baterii,

h) prace przy sortowaniu ręcznym i przerabianiu ołowiu,

i) usuwanie lakieru z karoserii środkami chemicznymi,

Grupa II — dodatek w wysokości 0,50 zł za godzinę przysługuje przy wykonywaniu następujących prac:

a) obsługa pieców hartowniczych i kuziennych,

b) cynowanie i cynkowanie,

c) spawanie gazowe i elektryczne (łukowe),

d) malowanie i lakierowanie ręczne farbami nitro i bitumicznymi,

e) obsługa kotłowni i palacze przy ręcznym zasypywaniu palenisk i oczyszczaniu „rusztów" przy zatrudnianiu bez przerwy w ciągu dnia pracy,

f) odtłuszczanie z ługu,

g) natryskiwanie podwozi olejami gazowymi,

h) szlifowanie i polerowanie metali na sucho,

i) rozcieńczanie farb i lakierów,

j) hartowanie stali,

k) naprawa akumulatorów,

l) zalewanie akumulatorów pakiem,

ł) obsługa pras i młotów na gorąco,

m) impregnacja uzwojeń lakierem nitro,

n) praca przy przeprowadzaniu prób i napraw pomp wytryskowych i wytryskiwaczy paliwa silników spalinowych w ciągu dnia pracy,

o) obsługa stacji wytwornic acetylenowych i napraw wytwornic,

p) wulkanizacja gumy,

r) lutowanie przy produkcji masowej,

s) naprawa silników spalinowych pracujących na benzynie,

Grupa III — dodatek w wysokości 0,75 zł za godzinę przysługuje przy wykonywaniu następujących prac:

a) obróbka mechaniczna i ręczna ołowiu,

b) lakierowanie natryskowe,

c) izolowanie watą szklaną,

d) obsługa hamowni silników.

Grupa IV — dodatek w wysokości 1 zł za godzinę przysługuje przy wykonywaniu następujących prac:

a) obtaczanie tarcz ściernych przy braku wentylacji wyciągowej,

b) hartowanie i dopuszczanie w kąpielach solnych i cjankowej,

c) ołowienie przedmiotów metalowych na gorąco, lutowanie ołowiem i szlifowanie ołowiu,

d) formowanie płyt akumulatorowych przed zmontowaniem,

e) montowanie akumulatorów — składanie ogniw,

f) lutowanie płyt i połączeń akumulatorowych,

g) miniowanie,

h) metalizacja natryskowa,

i) piaskownicy i pomoc,

j) przetapianie i rafinacja ołowiu lub antymonu — odlewanie kulek ołowianych, płyt akumulatorowych.

2. Przy zbiegu dwóch dodatków przysługuje dodatek wyższy.

Załącznik nr 5 do zarządzenia
nr 44 Przewodniczącego GKKFiT
z dnia 6 marca 1961 r.

ZASADY PREMIOWANIA ZA OSZCZĘDNOŚĆ PALIWA PŁYNNEGO

§ 1.

1. W oparciu o postanowienia uchwały nr 254 Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie zmiany zasad premiowania kierowców pojazdów mechanicznych za oszczędność paliwa (M. P. nr 62, poz. 248) kierowcom przysługuje miesięczna premia za każdy zaoszczędzony litr paliwa płynnego (benzyny, oleju napędowego) w stosunku do normy zużycia dla danego rodzaju (marki, typu) pojazdu na określoną ilość kilometrów przebiegu, ustalonej zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami wydanymi przez Ministra Komunikacji, zwaną dalej premią — w następującej wysokości:

1) za każdy zaoszczędzony litr benzyny — 3,50 zł

2) za każdy zaoszczędzony litr oleju napędow. — 2,10 zł

2. Ilość przejechanych kilometrów powinna być obliczona na podstawie sprawnie działającego licznika.

W razie braku sprawnie działającego licznika premia nie może być wypłacona.

§ 2.

Jeżeli w ciągu okresu obliczeniowego do wypracowania premii przyczyniło się kilku kierowców, uzyskaną premię dzieli się pomiędzy nich proporcjonalnie do ilości przejechanych kilometrów.

§ 3.

Pomocnikom kierowców przysługuje miesięczna premia w wysokości 15% premii uzyskanej przez kierowcę.

§ 4.

1. Kierownik zakładu ma obowiązek potrącenia kierowcom 100% ceny paliwa zużytego ponad ustaloną normę. Po-

trąceń dokonuje się ze wszystkich premii przypadających kierowcom w danym okresie obliczeniowym.

2. Potrąceń nie stosuje się:

1) w razie usprawiedliwionego zużycia paliwa płynnego ponad normę (np. przy holowaniu, rozwijaniu kabli, wyciąganiu innych wozów),

2) jeżeli kierowca zgłosił zły stan techniczny wozu, powodujący zużywanie paliwa ponad normę.

Zgłoszenie złego stanu technicznego wozu powodującego zużywanie paliwa ponad normę powinien wydający polecenie wyjazdu służbowego odnotować w zleceniu wyjazdu.

§ 5.

Kierownik zakładu obowiązany jest pozbawić kierowcę prawa do wszystkich należnych premii na okres trzech miesięcy, o ile kierowca sprzedał bądź odstąpił paliwo osobom trzecim.

Załącznik nr 6 do zarządzenia
nr 44 Przewodniczącego GKKFiT
z dnia 6 marca 1961 r.

ZASADY PREMIOWANIA ZA ZDANIE OPON NADAJĄCYCH SIĘ DO UŻYTKU W TRAKCJI KONNEJ LUB DO BIEŻNIKOWANIA

§ 1.

1. W oparciu o postanowienia uchwały nr 239 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1959 r. w sprawie premiowania kierowców za zdanie opon nadających się do użycia w trakcji konnej lub do bieżnikowania (M. P. nr 56, poz. 270) kierowcom przysługuje premia za zdanie opon, które osiągnęły już normę przebiegu, a nadają się do użycia w trakcji konnej lub do bieżnikowania, zwana dalej premią — w następującej wysokości:

1) dla opon importowanych — 12% ceny opony (nowej względnie protektorowanej),

2) dla opon krajowych — 12—17% ceny opony (nowej względnie protektorowanej).

2. Konkretną wysokość procentu ceny opon krajowych, stanowiącego podstawę wymiaru premii, ustali GKKFiT na wniosek poszczególnych jednostek organizacyjnych.

§ 2.

1. Przy eksploatacji opon zawierających elementy metalowe warunkiem przyznania premii jest osiągnięcie normy przebiegu opony.

2. Normy przebiegu opony ustala się zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami wydanymi przez Ministra Komunikacji.

3. Ilość kilometrów przebiegu ustala się na podstawie zapisu w karcie ewidencyjnej ogumienia dokonanym w oparciu o karty drogowe pojazdów samochodowych.

§ 3.

1. W przypadku dalszego eksploatowania opony po osiągnięciu przez nią normy przebiegu określonej zgodnie z postanowieniami § 1 ust. 3, kierowcy przysługuje za każdy tysiąc kilometrów przebiegu ponad normę dodatkowa premia w wysokości 0,5% ceny opony.

2. Warunkiem wypłacenia dodatkowej premii jest zdanie opon w stanie nadającym się do użytku w trakcji konnej lub do bieżnikowania.

Warunek ten nie dotyczy opon zawierających elementy metalowe.

§ 4.

Jeżeli do wypracowania premii przyczyniło się kilku kierowców, uzyskaną premię dzieli się pomiędzy nich proporcjonalnie do ilości przejechanych kilometrów.

§ 5.

Pomocnikom kierowców przysługuje premia, o której mowa w §§ 1, 2 i 3 w wysokości 20% premii uzyskanej przez kierowcę, o ile wraz z nim stanowi stałą obsługę pojazdu mechanicznego

Załącznik nr 7 do zarządzenia
nr 44 Przewodniczącego GKKFiT
z dnia 6 marca 1961 r.

ZASADY PREMIOWANIA ZA OSIĄGNIĘCIE NORMY PRZEBIEGU PRZED NAPRAWĄ GŁÓWNĄ

§ 1.

1. Kierowcom przysługuje jednorazowa premia za osiągnięcia normy przebiegu przed naprawą główną, zwana dalej premią:

1) do 800 zł przy prowadzeniu samochodów ciężarowych (autobusów),

2) do 700 zł przy prowadzeniu samochodów osobowych.

2. Za podstawę premiowania przyjmuje się osiągnięcie ustalonej przez Ministra Komunikacji normy przebiegu do naprawy głównej.

3. Liczbę kilometrów przebiegu pojazdu ustala się na podstawie sprawnie działającego licznika kilometrów.

4. Premia nie przysługuje w przypadku, gdy pojazd przed osiągnięciem normy przebiegu międzynaprawczego poddany został więcej niż dwum naprawom średnim.

§ 2.

W celu stwierdzenia, czy stan techniczny pojazdu jest odpowiedni i pojazd może być nadal eksploatowany po

osiągnięciu normy przebiegu, pojazd powinien być poddany przeglądowi technicznemu przez specjalnie powołaną komisję.

§ 3.

Wysokość premii w ramach ustalonych stawek powinna być uzależniona od odpowiedniego stanu technicznego pojazdu po osiągnięciu normy przebiegu, z tym że najwyższą premię przyznaje się w przypadku gdy komisja, o której mowa w § 2, orzeknie, że pojazd samochodowy może osiągnąć jeszcze co najmniej 10 tys. km po osiągnięciu normy przebiegu.

§ 4.

Jeżeli do uzyskania premii przyczyniło się kilku kierowców, premie dzieli się proporcjonalnie do ilości kilometrów przejechanych przez każdego kierowcę.

§ 5.

Pomocnikom kierowców przysługuje premia w wysokości do 160 zł.

10.

ZARZĄDZENIE Nr 54

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 22 marca 1961 r.

w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hotelu Orbis w Krakowie.

Na podstawie § 19 Zarządzenia nr 141 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1958 r. w sprawie organizacji i uprawnień służby inwestycyjnej w państwowych jednostkach organizacyjnych (M. P. nr 57, poz. 327) — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Tworzy się Zarząd Inwestycji Hotelu Orbis w Krakowie, zwany w dalszym ciągu Zarządem.

§ 2.

Zarząd ma siedzibę w Krakowie.

§ 3.

Nadzór nad działalnością Zarządu sprawuje Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki poprzez Polskie Biuro Podróży „Orbis".

§ 4.

1. Do zakresu działania Zarządu należy wykonywanie zadań związanych z planowaniem, realizacją rzeczową i finansową inwestycji, przygotowaniem do eksploatacji oraz jej uruchomieniem.
2. Do zadań Zarządu należą czynności inwestorskie określone w § 6, ust. 2 i 3, powołanego na wstępie Zarządzenia nr 141.

§ 5.

Wydatki ogólno-administracyjne Zarządu realizowane są ze środków inwestycyjnych, określonych w Zestawieniu Zbiorczym Kosztów Budowy przedmiotowej inwestycji zgodnie z § 22, ust. 1, Zarządzenia nr 141.

§ 6.

1. Działalnością Zarządu kieruje i jest za nią odpowiedzialny Dyrektor Zarządu, powoływany i odwoływany przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki na wniosek Polskiego Biura Podróży „Orbis".
2. Zastępca Dyrektora Zarządu — Naczelny Inżynier — jest powoływany i odwoływany przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki na wniosek Dyrektora Zarządu.

§ 7.

1. Do składania w imieniu Zarządu oświadczeń w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych osób.
2. Osobami upoważnionymi są: dyrektor, jego zastępca oraz pełnomocnicy Zarządu w przypadku ich ustanowienia.
3. W sprawach wynikających ze stosunku pracy Zarząd działa przez jedną z osób wymienionych w ust. 2.

§ 8.

1. Dyrektorowi Zarządu podlega biuro, w skład którego wchodzą:

   Naczelny Inżynier — Zastępca dyrektora,

   Główny Księgowy,

   Zespół Inspekcji Nadzoru Inwestycyjnego,

   Dział Techniczno-Ekonomiczny,

   Dział Przygotowania Eksploatacji,

   Dział Administracyjny.
2. Szczegółowy schemat organizacyjny, oraz zakres czynności i obowiązków pracowników biura Zarządu — ustala Dyrektor Zarządu.
3. Preliminarz kosztów utrzymania Zarządu zatwierdza Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.
4. Zasady i tryb przyznawania premii i nagród dla pracowników Zarządu określa Ramowy Regulamin Premiowania i Nagród, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszego Zarządzenia.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1961 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) wz. M. Jekiel

Zał. nr 1 do Zarządzenia nr 54 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 22 marca 1961 r. w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hotelu Orbis w Krakowie.

RAMOWY REGULAMIN

Premiowania i Nagród Pracowników Umysłowych Zarządu Inwestycji Hotelu Orbis w Krakowie.

§ 1.

Zgodnie z §§ 2, 3 i 4 — załącznika cz. I — Zasady Ogólne, Uchwały nr 302/58 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1958 r., w sprawie wynagradzania pracowników służby inwestycyjnej — pracownicy Zarządu Inwestycji Hotelu Orbis w Krakowie mogą otrzymywać premie i nagrody na zasadach określonych niniejszym Regulaminem.

§ 2.

1. W ramach planowanego osobowego funduszu płac pracowników umysłowych Zarządu Inwestycji Hotelu Orbis w Krakowie — zwanego w dalszym ciągu Zarządem — tworzy się fundusz premiowy w wysokości 15% wynagrodzenia podstawowego wszystkich pracowników umysłowych Zarządu.
2. Z kwoty funduszu premiowego wydziela się 20% na fundusz nagród.

§ 3.

Decyzję o uruchomieniu funduszu premiowego wydaje Dyrektor Departamentu Zagospodarowania Turystycznego GKKFiT, który jednocześnie określa wysokość premii dla Dyrektora Zarządu, oraz dla Naczelnego Inżyniera.

Warunkiem uruchomienia funduszu premiowego jest wykonanie określonych przez Dyrektora Departamentu Zagospodarowania Turystycznego GKKFiT zadań — jak na przykład właściwego i terminowego wykonania podstawowych zadań rzeczowych, węzłów itp.

§ 4.

Premie dla pracowników Zarządu przyznaje i określa ich wysokość Dyrektor Zarządu.

Za podstawowe kryteria warunkujące przyznanie premii pracownikom ustala się:

a) należyte przygotowanie inwestycji do realizacji,
b) terminowy spływ dokumentacji,
c) terminowa dostawa urządzeń,
d) terminowe wykonanie programu rzeczowego,
e) terminowe przekazywanie obiektów do eksploatacji,
f) właściwa jakość nadzorowanych robót,
g) prawidłowe finansowanie inwestycji,
h) terminowe wykonywanie innych czynności, warunkujących sprawny tok realizacji inwestycji.

W oparciu o powyższe kryteria Dyrektor Zarządu zatwierdza szczegółowy regulamin premiowania, oraz określa wysokość premii dla poszczególnych pracowników.

§ 5.

Wysokość premii nie może przekroczyć 25% podstawowego wynagrodzenia pracownika za dany miesiąc.

§ 6.

W przypadku niewłaściwego spełniania obowiązków pracownicy są pozbawiani premii częściowo lub całkowicie.

§ 7.

Za szczególnie pozytywne osiągnięcia w zakresie powierzonych obowiązków mogą być raz na kwartał przyznawane pracownikom nagrody z 20%-wego funduszu nagród.

Decyzję o przyznaniu i wysokości nagrody dla dyrektora Zarządu i jego zastępcy podejmuje Dyrektor Departamentu Zagospodarowania Turystycznego GKKFiT.

Decyzję o przyznaniu i wysokości nagród dla pracowników Zarządu podejmuje dyrektor Zarządu.

§ 8.

Suma nagród przyznanych z 20%-wego funduszu nagród — nie może przekroczyć w ciągu roku 3-miesięcznego przeciętnego wynagrodzenia podstawowego danego pracownika.

Wypłacanie nagród winno być dokonywane w zasadzie w drugim miesiącu po danym kwartale, z tym, że terminy wypłat mogą być przesuwane na dni uroczyste lub święta państwowe.

§ 9.

Niezależnie od funduszu premiowego przewidzianego w § 1 niniejszego Regulaminu — na premię bilansową przeznacza się w roku 15% miesięcznego funduszu płac podstawowych pracowników finansowo-księgowych, w ramach planowanego funduszu płac.

Premia bilansowa przyznawana pracownikowi nie może przekroczyć 30% miesięcznego wynagrodzenia podstawowego danego pracownika.

11.

ZARZĄDZENIE Nr 55

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 22 marca 1961 r.

w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hotelu Orbis w Poznaniu.

Na podstawie § 19 Zarządzenia nr 141 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1958 r. w sprawie organizacji i uprawnień służby inwestycyjnej w państwowych jednostkach organizacyjnych — (M. P. nr 57, poz. 327) — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Tworzy się Zarząd Inwestycji Hotelu Orbis w Poznaniu, zwany w dalszym ciągu Zarządem.

§ 2.

Zarząd ma siedzibę w Poznaniu.

§ 3.

Nadzór nad działalnością Zarządu sprawuje Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki poprzez Polskie Biuro Podróży „Orbis".

§ 4.

1. Do zakresu działania Zarządu należy wykonywanie zadań związanych z planowaniem, realizacją rzeczową i finansową inwestycji, przygotowaniem do eksploatacji oraz jej uruchomieniem.
2. Do zadań Zarządu należą czynności inwestorskie określone w § 6 ust. 2 i 3, powołanego na wstępie Zarządzenia nr 141.

§ 5.

Wydatki ogólno-administracyjne Zarządu realizowane są ze środków inwestycyjnych, określonych w Zestawieniu Zbiorczym Kosztów Budowy przedmiotowej inwestycji zgodnie z § 22, ust. 1, Zarządzenia nr 141.

§ 6.

1. Działalnością Zarządu kieruje i jest za nią odpowiedzialny Dyrektor Zarządu, powoływany i odwoływany przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki na wniosek Polskiego Biura Podróży „Orbis".
2. Zastępca Dyrektora Zarządu — Naczelny Inżynier — jest powoływany i odwoływany przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki na wniosek Dyrektora Zarządu.

§ 7.

1. Do składania w imieniu Zarządu oświadczeń w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych osób.
2. Osobami upoważnionymi są: dyrektor, jego zastępca oraz pełnomocnicy Zarządu w przypadku ich ustanowienia.
3. W sprawach wynikających ze stosunku pracy Zarząd działa przez jedną z osób wymienionych w ust. 2.

§ 8.

1. Dyrektorowi Zarządu podlega biuro, w skład którego wchodzą:
   Naczelny Inżynier — Zastępca dyrektora,
   Główny Księgowy,
   Zespół Inspekcji Nadzoru Inwestycyjnego,
   Dział Techniczno-Ekonomiczny,
   Dział Przygotowania Eksploatacji,
   Dział Administracyjny.
2. Szczegółowy schemat organizacyjny, oraz zakres czynności i obowiązków pracowników biura Zarządu — ustala Dyrektor Zarządu.
3. Preliminarz kosztów utrzymania Zarządu zatwierdza Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.
4. Zasady i tryb przyznawania premii i nagród dla pracowników Zarządu określa Ramowy Regulamin Premiowania i Nagród, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszego Zarządzenia.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1961 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) wz. M. Jekiel

Załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 55 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 22 marca 1961 r. w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hotelu Orbis w Poznaniu.

RAMOWY REGULAMIN

Premiowania i Nagród Pracowników Umysłowych Zarządu Inwestycji Hotelu „Orbis" w Poznaniu.

§ 1.

Zgodnie z §§ 2, 3 i 4 — załącznika cz. I — Zasady Ogólne — Uchwała nr 302/58 Komitetu Ekonomicznego Rady

Ministrów z dnia 6 sierpnia 1958 r. w sprawie wynagradzania pracowników służby inwestycyjnej — pracownicy Zarządu Inwestycji Hotelu Orbis w Poznaniu mogą otrzymywać premie i nagrody na zasadach określonych niniejszym Regulaminem.

§ 2.

1. W ramach planowanego osobowego funduszu płac pracowników umysłowych Zarządu Inwestycji Hotelu Orbis w Poznaniu — zwanego w dalszym ciągu Zarządem — tworzy się fundusz premiowy w wysokości 15% wynagrodzenia podstawowego wszystkich pracowników umysłowych Zarządu.
2. Z kwoty funduszu premiowego wydziela się 20% na fundusz nagród.

§ 3.

Decyzję o uruchomieniu funduszu premiowego wydaje Dyrektor Departamentu Zagospodarowania Turystycznego GKKFiT, który jednocześnie określa wysokość premii dla Dyrektora Zarządu, oraz dla Naczelnego Inżyniera.

Warunkiem uruchomienia funduszu premiowego jest wykonanie określonych przez Dyrektora Departamentu Zagospodarowania Turystycznego GKKFiT zadań — jak na przykład właściwego i terminowego wykonania podstawowych zadań rzeczowych, węzłów itp.

§ 4.

Premie dla pracowników Zarządu przyznaje i określa ich wysokość Dyrektor Zarządu.

Za podstawowe kryteria warunkujące przyznanie premii pracownikom ustala się:

a) należyte przygotowanie inwestycji do realizacji,
b) terminowy spływ dokumentacji,
c) terminowa dostawa urządzeń,
d) terminowe wykonanie programu rzeczowego,
e) terminowe przekazywanie obiektów do eksploatacji,
f) właściwa jakość nadzorowanych robót,
g) prawidłowe finansowanie inwestycji,
h) terminowe wykonywanie innych czynności, warunkujących sprawny tok realizacji inwestycji.

W oparciu o powyższe kryteria Dyrektor Zarządu zatwierdza szczegółowy regulamin premiowania, oraz określa wysokość premii dla poszczególnych pracowników.

§ 5.

Wysokość premii nie może przekroczyć 25% podstawowego wynagrodzenia pracownika za dany miesiąc.

§ 6.

W przypadku niewłaściwego spełniania obowiązków pracownicy są pozbawiani premii częściowo lub całkowicie.

§ 7.

Za szczególnie pozytywne osiągnięcia w zakresie powierzonych obowiązków mogą być raz na kwartał przyznawane pracownikom nagrody z 20%-wego funduszu nagród.

Decyzję o przyznaniu i wysokości nagrody dla Dyrektora Zarządu i jego zastępcy podejmuje Dyrektor Departamentu Zagospodarowania Turystycznego GKKFiT.

Decyzję o przyznaniu i wysokości nagród dla pracowników Zarządu podejmuje dyrektor Zarządu.

§ 8.

Suma nagród przyznanych z 20%-wego funduszu nagród — nie może przekroczyć w ciągu roku 3-miesięcznego przeciętnego wynagrodzenia podstawowego danego pracownika.

Wypłacanie nagród winno być dokonywane w zasadzie w drugim miesiącu po danym kwartale, z tym, że terminy wypłat mogą być przesuwane na dni uroczyste lub święta państwowe.

§ 9.

Niezależnie od funduszu premiowego przewidzianego w § 1 niniejszego Regulaminu — na premię bilansową przeznacza się w roku 15% miesięcznego funduszu płac podstawowych pracowników finansowo-księgowych, w ramach planowanego funduszu płac.

Premia bilansowa przyznawana pracownikowi nie może przekroczyć 30% miesięcznego wynagrodzenia podstawowego danego pracownika.

12.

ZARZĄDZENIE Nr 58

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 31 marca 1961 r.

w sprawie awansowania trenerów z klasy drugiej do pierwszej.

Na podstawie Uchwały Prezydium Rządu nr 525/53 z dnia 14 lipca 1953 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia i zakresu obowiązków trenera i zgodnie z Zarządzeniem nr 116 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej

z dnia 10 września 1953 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych i trybu zatrudniania trenerów awansuję z dniem 1 kwietnia 1961 r. niżej wymienionych trenerów z klasy drugiej do pierwszej:

w boksie:

1. Bombolewski Stanisław, ur. 1930 r., zam. Lublin
2. Cegielski Zygmunt, ur. 1910 r., zam. Łódź,
3. Czajkowski Henryk, ur. 1928 r., zam. Białystok
4. Grądkowski Aleksander, ur. 1916 r., zam. Warszawa
5. Kasznia Czesław, ur. 1914 r., zam. Łódź
6. Kowalczyk Jan, ur. 1912 r., zam. Lublin
7. Nawrocki Ignacy, ur. 1932 r., zam. Warszawa
8. Nowara Henryk, ur. 1924 r., zam. Katowice
9. Rademacher Ernest, ur. 1922 r., zam. Katowice
10. Żalewski Stanisław, ur. 1916 r., zam. Lublin.

w piłce koszykowej:

1. Haglauer Wiktor, ur. 1931 r., zam. Poznań
2. Mikułowski Jan, ur. 1931 r., zam. Kraków
3. Olesiewicz Romualda, ur. 1928 r., zam. Warszawa
4. Stasik Ryszard, ur. 1930 r., zam. Wrocław
5. Ślesicki Zygmunt, ur. 1928 r., zam. Warszawa

w piłce nożnej:

1. Anioł Marian, ur. 1912 r., zam. Wrocław w.
2. Drozakiewicz Ryszard, ur. 1922 r., zam. Lublin
3. Hogendorf Tadeusz, ur. 1919 r., zam. Rzeszów
4. Tymowicz Stanisław, ur. 1916 r., zam. Wrocław w.

w pływaniu:

1. Gromadziński Stefan, ur. 1908 r., zam. Poznań

w strzelectwie sportowym:

1. Kostera Ludwik, ur. 1911 r., zam. Poznań

w szermierce:

1. Łapiński Jan, ur. 1911 r., zam. Warszawa

w wioślarstwie:

1. Achtel Antoni, ur. 1931 r., zam. Warszawa

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

Włodzimierz Reczek

13.

ZARZĄDZENIE Nr 59

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 31 marca 1961 r.

w sprawie nadania tytułu trenera II klasy.

Na podstawie uchwały nr 525/53 Prezydium Rządu z dnia 14 lipca 1953 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia i zakresu obowiązków trenerów oraz w związku z Zarządzeniem nr 188 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 15 grudnia 1960 r. w sprawie trybu uzyskiwania tytułu trenera II klasy, na wniosek odpowiednich Polskich Związków Sportowych nadaję tytuły trenera drugiej klasy niżej wymienionym absolwentom wyższych uczelni wychowania fizycznego, którzy ukończyli specjalizację sportową:

w lekkiej atletyce:

1. Chromiński Zdzisław, ur. 1935 r., zam. Warszawa w.
2. Gieryszewski Roman, ur. 1935 r., zam. Olsztyn
3. Gorczyca Józef, ur. 1934 r., zam. Olsztyn
4. Kasprzyk Kazimierz, ur. 1937 r., zam. Kraków w.
5. Kwiatkowski Władysław, ur. 1932 r., zam. Łódź
6. Ludka Janusz, ur. 1933 r., zam. Poznań
7. Madej Jerzy, ur. 1935 r., zam. Łódź
8. Miszczuk Eugeniusz, ur. 1935 r., zam. Olsztyn
9. Mroczyński Bolesław, ur. 1935 r., zam. Bydgoszcz
10. Panek Józef, ur. 1934 r., zam. Gdańsk
11. Zawadzki Tadeusz, ur. 1925 r., zam. Bydgoszcz
12. Ząbkiewicz Bolesław, ur. 1933 r., zam. Rzeszów

w piłce nożnej:

1. Polakow Grzegorz, ur. 1935 r., zam. Gdańsk

w pływaniu:

1. Klimiński Tadeusz, ur. 1936 r., zam. Kraków w.

w wioślarstwie:

1. Cieślak Wiesław, ur. 1932 r., zam. Warszawa

W związku z powyższym polecam Departamentowi W. F. GKKFiT wystawienie książeczek instruktorskich trenera do dnia 18 kwietnia 1961 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

Włodzimierz Reczek

14.

PISMO OKÓLNE Nr 1

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 11 kwietnia 1961 r.

w sprawie częściowej zmiany trybu postępowania przy załatwianiu formalności paszportowych związanych z wyjazdami delegatów i ekip sportowych za granicę.

Z dniem 15 kwietnia 1961 r. Biuro Paszportów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wprowadza nowe wzory paszportów. Zmiana ta pociąga za sobą szereg koniecznych do spełnienia formalności, a mianowicie:

1. Warunkiem niezbędnym do uzyskania paszportu jest posiadanie dowodu osobistego. Obowiązek ten dotyczy osób, które ukończyły 16-ty rok życia, jak również osób wojskowych.

   Młodzież do lat 16-tu natomiast winna posiadać ważną legitymację szkolną.

   Wszelkie legitymacje klubów sportowych nie będą honorowane.

   Dział Paszportowo-Wizowy Państwowego Przedsiębiorstwa Imprez Sportowych upoważniony jest do wydawania paszportów jedynie po przedstawieniu wyżej wymienionych dokumentów.

2. Przy wystawianiu paszportów zbiorowych zniesione zostały listy zbiorowe, stanowiące załącznik do paszportu. Obecnie nazwiska, serie i numery posiadanych dowodów osobistych wpisywane będą do paszportu kierownika ekipy, co uniemożliwia dokonywanie jakichkolwiek zmian w składzie ostatecznym ekipy po jego zatwierdzeniu przez GKKFiT.

3. Posiadacze paszportów stałych (wielokrotnych) ważnych na cały rok, w stosunku do których wymagana była jednorazowa zgoda MON, Gwardii i MO, obejmująca okres roczny — winni obecnie dodatkowo uzyskiwać zgodę tych władz, na każdorazowy wyjazd za granicę.

4. Wszystkie osoby posiadające paszporty stałe (wielokrotne), których pierwszy wyjazd nastąpi po dniu 1 maja 1961 r. — winny osobiście zgłosić się po odbiór paszportu w Dziale Paszportowo-Wizowym Przedsiębiorstwa Imprez Sportowych, celem złożenia na paszporcie własnoręcznego podpisu. Na wszystkie następne wyjazdy, paszporty stałe (wielokrotne) mogą być wydawane kierownikom ekip, bądź osobom upoważnionym przez organizacje sportowe (zleceniodawcę).

5. Paszporty jednokrotne (zwykłe) indywidualne i zbiorowe wydawane będą wyłącznie kierownikowi ekipy, który winien osobiście zgłosić się po ich odbiór w Dziale Paszportowo-Wizowym Państwowego Przedsiębiorstwa Imprez Sportowych.

   Kierownik ekipy podejmujący paszporty winien składać pisemne zobowiązania odnośnie dopilnowania złożenia własnoręcznych podpisów w paszportach indywidualnych przez członków ekipy. Przy wyjazdach indywidualnych odbiór paszportu powinien nastąpić w zasadzie osobiście, lub w wyjątkowych przypadkach, może być również dokonywany przez osoby posiadające pisemne upoważnienie właściwej organizacji sportowej.

6. W związku z wprowadzeniem nowych wzorów paszportów obowiązuje obecnie nowy format fotografii o wymiarze 3,5×4,5 cm.

W związku z przytoczonymi powyżej zmianami dotyczącymi trybu załatwiania spraw paszportowych, wpływającymi w decydującej mierze na realizację kontaktów międzynarodowych, zobowiązuje się kierownictwa organizacji sportowych do ścisłego przestrzegania nowych przepisów oraz do podania powyższego do wiadomości podległych im jednostek terenowych.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

wz. (—) Jan Zajdel

15.

GŁÓWNY KOMITET KULTURY FIZYCZNEJ
i TURYSTYKI
RT.II.3/11/60/61

Warszawa, dn. 26 marca 1961 r.

W Y T Y C Z N E

Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w sprawie zasad i trybu organizowania turystycznej wymiany bezdewizowej z zagranicą przez biura turystyczne.

Celem ujednolicenia zasad i trybu organizowania turystycznej wymiany bezdewizowej z zagranicą przez biura turystyczne oraz w związku z Zarządzeniem nr 115 Prewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 30 lipca 1960 r. (Biuletyn Urzędowy Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki nr 5, poz. 25

z dnia 31 sierpnia 1960 r.) ustala się następujące warunki, jakimi powinny odpowiadać umowy:

1. Wymiana bezdewizowa może być dokonana jedynie na zasadzie pisemnej umowy z odpowiednią organizacją za granicą, ustalającej warunki i szczegóły organizacyjno-finansowe wymiany, jak wyszczególnienie wzajemnych świadczeń obu stron oraz wysokości kieszonkowego w walutach wewnętrznych obu stron za jeden osobodzień. Wartość świadczeń strony polskiej na rzecz cudzoziemców nie może być wyższa od wartości świadczeń drugiej strony na rzecz obywateli polskich.

2. Dla umożliwienia kontroli zasad o których mowa w pkt. 1 — należy dążyć, by obustronne świadczenia i kieszonkowe były w załączonej do umowy szczegółowej kalkulacji wycenione i zbilansowane w walutach wewnętrznych obu stron według obowiązującego kursu danej waluty do złotego.

Do umowy powinny być dołączone:

— kalkulacja złotowana kosztów usług na rzecz turystów zagranicznych,

— kalkulacja złotowa ceny wycieczek dla turystów polskich.

3. a. **Wyżywienie**

Wysokość świadczeń w zakresie wyżywienia za jeden osobodzień powinna być zrównoważona. Umowy powinny zawierać menu całodzienne opracowane przez każdą ze stron.

Wysokość świadczeń strony polskiej dla obywateli drugiej strony w zakresie kosztów wyżywienia nie może przekroczyć 100 zł na jeden osobodzień.

b. **Zakwaterowanie**

Miejsce i rodzaj zakwaterowania powinny być w umowie wyraźnie określone, t. zn. nazwa hotelu, wzgl. innej bazy noclegowej, kategoria, ilość osób w jednym pomieszczeniu itd.

Uczestnicy wymiany bezdewizowej nie mogą korzystać z hoteli podlegających centralnej recepcji hotelowej bez zgody PBP „Orbis", jak również z bazy turystycznej innych biur turystycznych, niezbędnej w danym okresie do zaspokojenia potrzeb turystyki dewizowej.

c. **Transport**

Przy wymianie bezdewizowej koszty transportu na swoim terytorium pokrywa strona przyjmująca, zaś w przypadku konieczności przejazdu tranzytem przez kraj trzeci — należy korzystać z najtańszych dewizowo środków przewozu (np. polski samolot, autokar). W wyjątkowych przypadkach Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki może udzielić zgody na zorganizowanie transportu w inny sposób.

Ewentualny ujemny bilans jednej ze stron z tytułu kosztów transportu może być pokrywany świadczeniami turystycznymi na rzecz strony drugiej.

d. **Kieszonkowe**

Sprawę kieszonkowego regulują odrębne wytyczne Ministrstwa Finansów.

4. Umowa o wymianie bezdewizowej nie może przewidywać żadnych wydatków dewizowych dla Państwa tak w odniesieniu do kosztów utrzymania, jak i w zakresie transportu.

5. Umowy, o których mowa w pkt. 1, zawierane być mogą jedynie z krajami socjalistycznymi.

Do czasu generalnego uregulowania zasad bezdewizowej wymiany turystycznej z krajami zachodnimi, umowy o których mowa w pkt. 1, mogą być — w drodze wyjątku — zawierane przez Biuro Zagranicznej Turystyki Młodzieży, Biuro Wczasów Podróży i Turystyki Zrzeszenia Studentów Polskich — z odpowiednimi organizacjami młodzieżowymi i studenckimi także w krajach zachodnich na zasadach objętych niniejszymi wytycznymi.

6. Wymiana bezdewizowa zakładów pracy i instytucji może się odbywać wyłącznie poprzez upoważnione biura turystyczne. Warunki i tryb przyjmowania przez biura turystyczne do realizacji wycieczek za granicę — regulują „Wytyczne Przewodniczącego Głównego Komietu Kultury Fizycznej i Turystyki".

7. Umowy odbiegające od powyższych zasad nie będą przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki zatwierdzane.

8. Wytyczne niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

wz. (—) M. Jakiel

KOMUNIKAT REDAKCJI

Redakcja zawiadamia, że na wniosek Komisji do Spraw Wydawnictw, powołanej przez Prezesa Rady Ministrów — dotychczasowy „Biuletyn Urzędowy Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki" z dniem 1 kwietnia 1961 r. *otrzymał nazwę* **„Dziennik Urzędowy Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki".**

W związku ze zmianą nazwy — Dziennik Urzędowy GKKFiT z dnia 1 kwietnia 1961 r. ukazał się jako Nr 1.

Jednocześnie Redakcja informuje, że w roku 1961 ukazały się 3 *numery* Biuletynu Urzędowego GKKFiT, tj. z dnia 31 stycznia 1961 r., 15 lutego 1961 r., 1 marca 1961 r.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKFiT — Warszawa, ul. Litewska 2/8, telefon 8-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Dziennika Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2/8. Prenumerata roczna wynosi 18 zł.
Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Redakcji Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa, V Oddz. Miejski 1529-91/I-514. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do redakcji w terminie 10-cio dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

Odbiorca:

Opłatę uiszczono gotówką

Cena zeszytu 1,50 zł

Druk. „Gryf". Zam. 401/445/u — 2000 — S-33.